

ellers kan faa den. Der er megen forfalsket Olie, der sendes rundt, og de faar sikkert mange Gange nogle Doser og Portioner, som ikke er Pengene værd. Det var en Opgave for Staten at frembringe et saadant Produkt netop ved Hjælp af den Oliefabrik, den har.

Til Slut vil jeg blot gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Sponon-Fiedler i Anledning af hans Bemærkning om Dyrplageriloven og netop under Hensyn til den Maade, hvorpaa han særlig appellerede til Dyr lægerne. Jeg svarede egentlig i Fjor, saa jeg skal nu gøre mit Svar ganske kort. Efter det ærede Medlems Anskuelse skulde det ikke være Dyrplageri at kupere en Hest. Jeg betragter det som raat Dyrplageri; alle Danmarks Dyr læger betragter det som Dyrplageri, og 400 af Landets Dyr læger har udtalt sig mod Kupering. Det er ikke i selve dette, som man siger, at skære Halen af, at Ulykken for Dyret ligger, nej, den ligger netop i, at naar man har kuperet en saadan Hest, er den i hele sin Levetid ikke i Stand til at værge sig mod Insekter. Hvilke Lidelser er disse Heste ikke udsat for! Man kan dække dem til, som man vil, man faar aldrig dæknede Benene til, og de staar og sparker og kan ikke værge sig. Deri ligger Dyrplageriet, og det har Dyr lægerne indset for længe siden. Derfor betragter de Kupering som dem egentlig ikke vedkommende. Selv har jeg personlig nægtet at udføre Kupering under noget Forhold. Ærede Medlemmer ved, at i gamle Dage blev det at aabne Kadavere betragtet som en vanærende Handling, da havde man de saakaldte Rakkere til at besøge det Arbejde. Dyr lægerne betragter, som sagt, den Handling, der her er Tale om, akkurat paa lignende Maade, og derfor er Dyr lægerne villige til at overlade denne Virksomhed til de øvede Folk: Hestehandlerkarlene og Godsejerne.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her afbryde Forhandlingen. Næste Møde holdes i Morgen Kl. 12 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1922 til 31. Marts 1923.

Mødet hævet Kl. 5²⁵.

30te Møde.

Fredag den 18. November Kl. 12.

Formanden: Fra Revisorerne for „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ er i Henhold til Hypotekbanklovens § 13 modtaget Beretning med tilhørende Regnskab angaaende Hypotekbankens Virksomhed i Regnskabsaaret fra 1. April 1920 til 31. Marts 1921 (14de Regnskabsaar). Beretningen og Regnskabet vil blive omdelt. Sagen vil i Aar blive behandlet først i Folketinget.

Det paahviler mig som Formand at stille Forslag om Sagens Behandling.

Mit Forslag, som vil gaa ud paa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer og senere, naar dette har afgivet Betænkning, underkastes to Behandlinger her i Tinget efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling, vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1922 til 31. Marts 1923.

Forhandlingen genoptoges.

Valdemar Nielsen: Jeg vil begynde med nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt. Jeg skal ikke komme ind paa den Del af det ærede Medlems Tale, der maaske nærmest kan karakteriseres som en Moralprædiken; en saadan Prædiken bærer Lønnen i sig selv, idet den almindeligvis kun virker meget lidt. Heller ikke skal jeg beskæftige mig med den Del af det ærede Medlems Tale, der formede sig som et Angreb paa Forfatterne; det har jeg ikke de nødvendige Betingelser for, i alt Fald ikke de Betingelser, som det ærede Medlem synes at sidde inde med. Der er derimod et ganske enkelt Punkt i det ærede Medlems Tale, som jeg gerne vil bede om en nærmere Forklaring paa. Det ærede Medlem siger ifølge Folketingstidende Sp. 1327: „Jeg er af den Mening, at den Mand, hvis Familieliv er af den